

Vești

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Te rog, iubite, mai trimite-mi vești
La miezul nopții, spune-mi despre tine,
Ce fus orar e-n lumea-n care ești,
Cum trece timpul-n lipsa mea? Ți-e bine?

Ce anotimpuri se succed și cum
Te scuturi de aducerile-aminte
Când, milimetric, eu măsoar pe drum
Distanța dintre liniști și cuvinte?

Ce fantezii brodezi pe depărtări
Ca să-mi aducă pașii mai aproape?
Tu poți uita acele-mbrățișări,
Sărutu-acela ultim de pe pleoape?

- Iubita mea, îți scriu pe-un colț de nor
Să știi că noaptea-i rece fără tine,
Emoțiile stau la semafor,
Doar stelele coboară să m-aline.

E-același anotimp în care noi
Am împletit iubiri și jurăminte,
Iar prin poeme, când desculți, când goi,
Ne-am întâlnit, dincolo de cuvinte.

Aș vrea să-ți spun că-n pieptul meu trăiești
Și mâna ta pe buze-alunecând
O simt și-acum, deci mă întreb, ce vești
Să-ți mai trimit când sol mi-e orice gând?

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015